

Der var stillet 3 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Peter Nielsen: Efter at udvalget har afgivet betænkning, har det modtaget en skrivelse fra De samvirkende Sognerådsforeninger, der ønsker, at de 2 rater bibeholdes, men at man giver kommunalbestyrelserne ret til at give den enkelte opsparer rentefri henstand, for så vidt beløbet betales som foreslået i de 6 rater og til den foreslåede tid. Man mener, at lovforslagets vedtagelse i dets nuværende skikkelse vil berede kommunerne for store vanskeligheder.

I udvalget har man imidlertid ved et samråd fået oplyst, at finansministerens forslag kan lade sig praktisere, selvfølgelig også rent teknisk. Jeg vil også mene, at skal kommunerne over til den individuelle behandling af de enkelte ansøgninger om henstand, vil dette forårsage mere arbejde, i hvert fald for de større kommuners vedkommende.

Den højtærede finansminister har nu stillet et ændringsforslag om, at betalingen hver gang udskydes til den 10. i hver måned, og, hvor den dag er en søndag, til den 11. Det vil for kommunerne lette indbetalingerne rent teknisk, og jeg anbefaler dette ændringsforslag.

Derimod ser jeg mig ikke i stand til at anbefale ændringsforslaget fra det ærede medlem hr. Aksel Larsen. I modsætning til fredagens dagsordensforslag er det selvfølgelig mere klart, idet det kort og godt går ud på, at man skal ophæve loven om den bundne opsparing. Det er nu gentagne gange motiveret, hvorfor mit parti fastholder den bundne opsparing, men det er måske nødvendigt kort at rekapitulere.

Vi ved selvfølgelig godt, at den bundne opsparing aldrig kan blive populær. Der er ingen, som bryder sig om at komme af med penge, og der kan — for nu at anvende en mere moderne sprogbrug — føres megen

popagation imod den. Det er dog værd at understrege, at opsparingen ikke nedskærer befolkningens forbrug i forhold til sidste finansår, idet de skattelettelser, som er givet skatteyderne, yder rigelig kompensations herfor.

Det er altså en stabilisering af forbruget, der er tale om, og grunden til, at man ønsker en sådan, er kort og klart, at vi ikke vil sætte den gode orden, der er i samfundsøkonomien, over styr, idet det ville betyde en alvorlig fare for nedgang i produktion og beskæftigelse.

Det ærede medlem hr. Aksel Larsen mener, at den bundne opsparing vil medføre arbejdsløshed. Vi er af den stik modsatte opfattelse, og mon ikke de fleste ved nærmere overvejelse vil give os ret heri. Således skriver bl. a. Sjællands Tidende for den 18. oktober — jeg beder om tilladelse til at citere —

„... vi vil alligevel anbefale venstre og det konservative folkeparti at træde varsomt i denne sag.

Vi er endnu ikke økonomisk i så smulte vande, at vi kan tillade os en finanspolitisk lempelse, og de forudsætninger, de tre vismænd har opstillet som betingelse for en hel eller delvis ophævelse af den bundne opsparing, er for os at se endnu ikke til stede. Intet vil være mere farligt end en tilbagevenden til den velkendte siksakkurs i den økonomiske politik. Vælgerne finder sig ikke i flere hjemmelavede kriser med påfølgende ubehageligheder, selv om de måske for øjeblikket vil modtage en lettelse i byrderne med glæde.“

Til yderligere oplysning kan jeg så tilføje, at Sjællands Tidende er et venstreblad.

I øvrigt gav det ærede medlem hr. Hans Rasmussen i sidste uge under den storpolitiske debat klart udtryk for, hvad der tjener dansk produktion og beskæftigelse bedst: bl. a. at skabe grundlag for en yderligere diskontoned sættelse — og det er den bundne opsparing med til.

Man har moret sig med at sammenligne denne bundne opsparing med Ebbesø Bank o. s. v. og sagt, at når pengene skal tilbagebetales, skal folk selv skaffe penge til tilbagebetalingen ved yderligere skat. Heroverfor er kun at bemærke, at opsparingen ikke skal anvendes til statens drifts-